

Jeg har endvidere forudsat, at de nuværende styrkemål værnene imellem er afbalancerede, og at tilsvarende balance indtil videre bevares.

Da forsvarets styrkemål ikke kan ses isoleret, men hænger nøje sammen med forsvarets opgave, har forsvarsstyrelsen udformet følgende udkast til formålsparagraf, der ligeledes må ses som en forudsætning:

Dansk forsvar har som led i det samlede NATO-forsvar til formål gennem sin tilstedeværelse at bidrage til at forebygge krig. Gennem overvågning af dansk område og ved afvisning af krænkelser skal forsvaret hævde suveræniteten. I tilfælde af angreb på Danmark skal forsvaret umiddelbart kunne imødegå dette, således at andre NATO-styrker får mulighed for at yde hjælp, og derefter kunne fortsætte kampen sammen med disse.

2. Efter forhandling i forsvarsstyrelsen og i overensstemmelse med denne skal jeg udtale følgende:

3. GENERELT

3.1. Indledningsvis finder jeg anledning til at henvise til de på NATO forsvarsminister-møde i maj og udenrigsministtermøde i juni i år vedtagne erklæringer om, at styrkereduktioner kun bør finde sted som led i gensidige og afbalancerede øst-vest styrkereduktioner. Tillige skal henvises til det på nævnte forsvarsministtermøde erkendte behov for at forbedre det svage forsvar i NATO flankeregioner, hvortil Danmark medregnes, samt til NATO nye strategi, der blev vedtaget på forsvarsministtermødet i december 1967. De opgaver, der herefter påhviler NATO-forsvaret, har generelt øget behovet for og betydningen af konventionel styrke inden for alliancen.

3.2. Dansk forsvars opgave er i dag at opstille, udruste og uddanne stående styrker, som er beredt til øjeblikkelig indsats, samt hurtigt at kunne supplere disse styrker ved en mobilisering med reserveenheder og suppleringsstyrker. Der tilsigtes herved, at forsvaret ved sit beredskab under fredsforhold — sammen med alle de øvrige styrker, som findes i den alliance, som vi er medlem af — kan bidrage til at hindre en krigs opståen, at det gennem overvågning af dansk område og afvisning af krænkelser kan hævde suveræniteten, at det kan forhindre

et fait accompli og i tilfælde af forberedt angreb kan imødegå dette for derved at give NATO-alliancens øvrige styrker mulighed for at yde hjælp i tide, og derefter fortsætte kampen sammen med disse.

Forsvarsstyrelsen ser ingen grund til at ændre denne opgavestilling, hvilket ref. (a) ej heller synes at forudsætte, og ej heller til under samtlige givne omstændigheder at ændre i forholdet mellem stående enheder og reserveenheder. Da opgaven som nævnt i pkt. 1.2. nødvendigvis må danne grundlag for styrkemålene, skal jeg foreslå, at den kommende lov om forsvarets organisation m.v. indledes med en formålsparagraf, der eksempelvis kunne udformes som i pkt. 1.2, sidste stykke, anført.

Vurderes derpå de påkrævede styrker, må det holdes for øje, at forsvarets samlede effekt er en funktion af såvel antallet af rådige enheder som af de enkelte enheders kvalitet. Kvalitative forbedringer vil i et vist omfang kunne motivere en reduktion af styrkerammen, men uanset hvor høj en standard der måtte kunne opnås med hensyn til enhedernes kvalitet, er der en nedre grænse for, hvor få enhederne kan være, hvis de skal kunne løse opgaverne.

Mindstebehovet for såvel stående styrker som for mobiliseringsenheder bestemmes — foruden af opgaven og vore allieredes muligheder for støtte — af den potentielle modstanders faktiske militære muligheder. Trods en tilsyneladende politisk afspænding har en forøgelse og modernisering af de væbnede styrker fortsat fundet sted i de senere år inden for Warszawapagten, og i Østersøen har tilkomsten af moderne amfibiemateriel specielt forøget den potentielle militære trussel mod Danmark. Det er forsvarsstyrelsens opfattelse, at styrkeforholdet er forskudt til ugunst for NATO. Hvis behovet for styrker vurderes på denne baggrund samt på baggrund af beslutningen om ikke at tillade stationering af allierede styrker i Danmark, bortset fra Grønland, eller oplægning af atomladninger på dansk område, kan der i dag fra en militær vurdering ikke findes nogen motivering for en reduktion af de gældende styrkemål, som for de tre værn er følgende:

Hæren:

— En felthær omfattende i alt 6 panser-